

Sygn. akt: I C 1698/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dorota Cichorz-Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Ltd Malta

przeciwko M. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1698/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Ltd z siedzibą w Malcie wniósł pozew domagając się zasądzenia od pozwanego M. P. kwoty 1509 złotych wraz z odsetkami umownymi od kwoty 1000 zł oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany w dniu 25.09.2015 r. dokonał rejestracji w systemie informatycznym spółki (...) Sp. z o.o. W dniu 13.11.2015 r. w związku z zaakceptowaniem przez (...) Sp. z o.o. wniosku o udzielenie pożyczki, (...) Sp. z o.o. dokonał przelewu pożyczki w wysokości 1000 zł na rachunek bankowy pozwanego. Dzień spłaty pożyczki określony został na 28.12.2015 r. Całkowita kwota do spłaty wyniosła 1000 zł. Pozwany nie zwrócił pożyczki w terminie. Próby skontaktowania się z pozwanym nie powiodły się. Koszt działań windykacyjnych obciąża stronę pozwaną, zgodnie z umową, i wynosi 509 zł.

W dniu 01.03.2016 r. (...) Sp. z o.o. i powódka zawarły umowę cesji wierzytelności, której przedmiotem była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie ani nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25.09.2015 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym ramową umowę pożyczki za pośrednictwem strony internetowej. W ramach zwartej umowy pozwany w dniu 13.11.2015 r. otrzymała kwotę pożyczki w wysokości 1000 zł. Termin zwrotu pożyczki był do dnia 28.12.2015 r.

W dniu 1.12.2016 r., powód wystosował do pozwanego zawiadomienie o cesji wierzytelności długu pozwanego względem (...) Sp. z o.o. i wezwał go do zapłaty kwoty 1634,36 zł. W dniu 1.06.2016 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) Ltd z siedzibą w Malcie zawarły umowę cesji wierzytelności, zgodnie z którą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przelał na powoda wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 do umowy. (dowód: (dowód: dokumenty.5- 28)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z normą art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwość. Wobec tego, że działanie z art. 339 § 2 k.p.c. nie rozciąga się na dziedzinę prawa materialnego, obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania. (por. Wyrok SN z dnia 31.03.1999 r. (...) 176/97)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. W świetle przedstawionych przez powoda dowodów jego twierdzenia o okolicznościach przytoczonych w pozwie budzą wątpliwości.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Po myśli art. 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jak stanowi art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Zgodnie z treścią art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Powództwo podlega oddaleniu, ponieważ powód nie udowodnił, by przysługiwała mu względem pozwanego wierzytelność dochodzona pozwem.

Z przedstawionych przez stronę powodową dokumentów wynika jedynie, że w dniu 25.09.2015 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i pozwany zawarli ramową umowę pożyczki za pośrednictwem strony internetowej, w oparciu o którą pozwany otrzymał pożyczkę w kwocie 1000 zł, którą miał zwrócić w terminie do dnia 28.12.2015 r. oraz, że umową z dnia 1.06.2016 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przelał na powoda przysługujące mu wierzytelności wymienione w załączniku nr 1.

W ocenie Sądu powód nie przedstawił wiarygodnych dokumentów z których wynikałoby, że skutecznie nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego, brak jest dowodu, załącznika nr 1 do umowy cesji wierzytelności zawartej przez powoda z (...) Sp. z o.o. w oparciu o który można by zweryfikować, że powód nabył od wierzyciela pierwotnego należność w stosunku do powoda.

Z tych też względów na mocy art. 720 k.c. orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., dn. 27.03. 2017r.